

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU OTSUS nr 1926/2006/EÜ

18. detsember 2006,

millega kehtestatakse ühenduse tarbijapoliitika tegevusprogramm aastateks 2007—2013

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 153,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust ⁽²⁾,

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Ühendus võib aidata kaasa kodanike tervise, turvalisuse ning majandus- ja õiguslike huvide kaitsele tarbijakaitse meetmetega.
- (2) Seetõttu on asjakohane kehtestada ühenduse tarbijapoliitika tegevusprogramm, asendades Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. detsembri 2003. aasta otsuse 20/2004/EÜ, millega kehtestatakse tarbijapoliitika toetamiseks mõeldud ühenduse meetmete rahastamise üldine raamistik aastateks 2004—2007. ⁽⁴⁾ Nimetatud otsus tuleks seetõttu kehtetuks tunnistada.
- (3) Eelistada tuleks tarbijate huvide integreerimist kõikidesse ühenduse poliitikavaldkondadesse vastavalt asutamislepingu artiklile 153, ning käesolevas programmis määratletud tarbijapoliitilisi eesmäärke. Kooskõlastamine teiste

ühenduse poliitikasuundade ja programmidega on alus, mis tagab tarbijate huvide täieliku arvestamise teistes poliitikavaldkondades. Koostoime saavutamiseks ja dubleerimise vältimiseks peaksid muud ühenduse rahalisel vahendid ja programmid toetama rahaliselt tarbijate huvide integreerimist asjaomastes valdkondades.

- (4) Käesolev otsus kehtestab kogu programmi kehtivuse ajaks rahastamispaketi, mis on eelarvepädevale institutsioonile iga-aastase eelarvemenetluse käigus peamiseks juhiseks Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta ⁽⁵⁾ punkti 37 tähenduses.

- (5) Euroopa üldistes huvides on, et ühenduse tasandil oleksid esindatud teenuste ja toiduks mittekasutatavate toodetega seotud tervise ja ohutuse aspektid, kodanike majanduslikud ja õiguslikud huvid ning samuti tarbijate huvid seoses toodete ja teenuste standardimise arendamisega. Arvestades asjaomaste organisatsioonide olemust, ei tohiks nende organisatsioonide tööks antava ühenduse toetuse pikendamisel kohaldada toetuse järkjärgulise vähendamise põhimõtet.

- (6) On asjakohane tagada üleminek käesoleva programmi ja programmi vahel, mida see asendab, pidades eelkõige silmas mitmeaastaste meetmete jätkumist ning eelmise programmi edusammude ja suuremat tähelepanu vajavate valdkondade hindamist. Alates 1. jaanuarist 2014 peaksid tehnilise ja haldusabi assigneeringud vajadusel hõlmama kulusid, mis on seotud 2013. aasta lõpuks veel lõpule viimata meetmete juhtimisega.

- (7) Käesoleva otsuse rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused. ⁽⁶⁾

⁽¹⁾ ELT C 88, 11.4.2006, lk 1.

⁽²⁾ ELT C 192, 16.8.2006, lk 8.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 23. märtsi 2006. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata). Nõukogu 14. novembri 2006. aasta ühine seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja Euroopa Parlamendi 12. detsembri 2006. aasta seisukoht.

⁽⁴⁾ ELT L 5, 9.1.2004, lk 1. Otsust on muudetud otsusega nr 786/2004/EÜ (ELT L 138, 30.4.2004, lk 7).

⁽⁵⁾ ELT C 139, 14.6.2006, lk 1.

⁽⁶⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23. Otsust on muudetud otsusega nr 2006/512/EÜ (ELT L 200, 22.7.2006, lk 11).

(8) Programmi rakendamisel tuleks arvesse võtta asjaolu, et siseturg ei toimi nõuetekohaselt, kui tarbijad on mõnes liikmesriigis vähem kaitstud kui teistes. Seetõttu tuleks programmis erilist tähelepanu pöörata tarbijakaitsele ja tarbijate teadlikkusele nendes liikmesriikides, mis on Euroopa Liiduga ühinenud 1. mail 2004 või peale seda, et tagada võrdsed võimalused kõigile liikmesriikidele.

(9) Euroopa Majanduspiirkonna lepinguga (edaspidi "EMP leping") nähakse ette koostöö tarbijakaitse valdkonnas ühelt poolt Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt Euroopa Majanduspiirkonnas osalevate Euroopa Vabakaubanduse Assotsiatsiooni riikide (edaspidi "EFTA/EMP riigid") vahel. Tuleks ette näha programmis osalemise võimalus teistele riikidele, eelkõige Euroopa Liidu naaberriikidele ning riikidele, kes taotleavad Euroopa Liidu liikmeks saamist, kandidaatriikidele ja ühinejariikidele.

(10) Programmi rakendamisega seoses tuleks soodustada koostööd kolmandate riikidega, kes programmis ei osale, võttes arvesse kõnealuste riikide ja ühenduse vahel sõlmitud asjakohaseid lepinguid.

(11) Programmi raames võetud meetmete väärtuse ja mõju üle tuleks teostada regulaarset järelevalvet ja neid tuleks regulaarselt hinnata, sealhulgas sõltumatute ekspertide poolt. Tarbijapoliitika hindamiseks tuleks sõnastada mõõdetavad eesmärgid ja töötada välja kehtivad näitajad.

(12) Kuna käesoleva otsuse eesmäärke ei suuda liikmesriigid küsimuste piiriülese iseloomu tõttu piisavalt saavutada ning kuna ühenduse meetmetega on rohkem võimalusi kaitsta kodanike tervist, ohutust ning majandus- ja õiguslike huve, on neid parem saavutada ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev otsus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale,

Artikkel 2

Ülesanne ja eesmärgid

1. Programmi ülesandeks on täiendada, toetada ja kontrollida liikmesriikide poliitikat ning aidata kaasa tarbijate tervise, ohutuse ning majandus- ja õiguslike huvide kaitsele, samuti nende teabe ja hariduse saamise ning oma huvide kaitseks organiseerumise õiguse edendamisele.

2. Lõikes 1 nimetatud ülesande täitmisel lähtutakse järgmistest eesmärkidest:

a) tagada tarbijakaitse kõrge tase, eriti paremate tõendavate andmete, parema konsulteerimise ja tarbijate huvide parema esindatuse kaudu;

b) tagada tarbijakaitse eeskirjade tulemuslik kohaldamine, eelkõige jõustamisalase koostöö, teavitamise, haridustöö ja kaebuste lahendamise kaudu.

Need eesmärgid tuleb saavutada I lisas sätestatud loetelus sisalduvate meetmete ja vahendite kombineerimise kaudu vastavalt iga-aastases tööplaanis sätestatud esmatähtsatele eesmärkidele, millele viidatakse artikli 7 lõike 2 punktis a.

Artikkel 3

Rahastamine

1. Programmi rakendamise finantspaketi ajavahemikul alates 31. detsembrist 2006 kuni 31. detsembrini 2013 määratakse 156 800 000 EUR.

2. Eelarvepädevad institutsioonid kinnitavad iga-aastased assigneeringud finantsraamistiku piires.

ON TEINUD JÄRGMISE OTSUSE:

Artikkel 4

Rahaline toetus

Artikkel 1

Programmi kehtestamine

Käesolevaga kehtestatakse ühenduse tarbijapoliitika tegevusprogramm, edaspidi "programm", mis hõlmab ajavahemikku alates 31. detsembrist 2006 kuni 31. detsembrini 2013.

1. Ühenduse rahaline toetus ei ületa järgmisi määrasid:

a) 50 % meetmete maksumusest, mida rahastavad ühiselt ühendus ja üks või mitu liikmesriiki või ühendus ja artikli 8 kohaselt osalevate kolmandate riikide pädevad asutused, välja arvatud erilise kasulikkuse juhud, mil ühenduse toetus ei ületa 70 %;

- b) 85 % meetmete maksumusest, mille eesmärk on töötada välja tarbijaküsimusi käsitlevad integreeritud Euroopa magistrkursused;
- c) 50 % Euroopa tarbijaorganisatsioonide tööga seotud kulu-dest;
- d) 95 % selliste Euroopa tarbijaorganisatsioonide tööga seotud kuludest, mis esindavad tarbijate huve toodete ja teenuste standardite väljatöötamisel ühenduse tasandil.

2. Ühenduse rahalist toetust võib anda järgmisel kujul:

- a) stipendiumid õpetajate ja õpilaste individuaalse liikuvuse toetamiseks tarbijaküsimusi käsitlevate integreeritud Euroopa magistrkursuste raames. Nende stipendiumide haldamise võib teha ülesandeks elukestva õppe programmi Erasmus riiklikele büroodele;
- b) sõidu- ja päevarahade hüvitamine õigusaktide jõustamise eest vastutavate ametnike vahetuse korral.

3. Kriteeriumid lõike 1 punkti a tähenduses nimetatud erilise kasulikkuse tingimuse kohaldatavuse hindamiseks kehtestatakse eelnevalt iga-aastases tööplaanis. Erilise kasulikkuse meetmed peaksid tooma kasu eelkõige nende liikmesriikide tarbijatele, kes on Euroopa Liiduga ühinenud 1. mail 2004 või pärast seda.

4. Lõike 1 punktides c ja d nimetatud rahalise toetuse pikendamise vabastatakse järkjärgulise vähendamise põhimõttest.

5. Lõigete 1 ja 2 eesmärkide saavutamiseks võib ühenduse toetuse andmist lubada ka kindlasummaliste või ühekordsete maksetena, kui see sobib iga-aastases tööplaanis määratletud asjaomaste meetmete olemusega. Kindlasummalise või ühekordse makse puhul ei kohaldata lõikes 1 sätestatud protsendimäärasid, ehkki kaasrahastamine on siiski kohustuslik.

Artikkel 5

Abisaajad

Artiklis 4 kehtestatud rahalise toetuse saamise tingimustele vastavad abisaajad on ära toodud II lisas.

Artikkel 6

Haldus- ja tehniline abi

1. Programmi jaoks eraldatud rahalistest vahenditest võib katta ka kulusid, mis on seotud programmi juhtimiseks ja tema eesmärkide saavutamiseks otseselt vajalike ettevalmistustööde, järelevalve-, kontrolli-, auditeerimis- ja hindamistegevusega, ning

eelkõige uurimusi, koosolekuid, teavitamist ja avalikustamist, teabevahetusele suunatud IT-võrkudega seotud kulusid ning kõiki teisi kulusid tehnilisele ja haldusabile, mida komisjon programmi juhtimisel vajab.

2. Programmi jaoks eraldatud rahalistest vahenditest võib katta ka programmi ja otsuse nr 20/2004/EÜ alusel võetud meetmete vahelise ülemineku tagamiseks vajaliku tehnilise ja haldusabi kulud. Vajaduse korral võib assigneeringuid nende kulude katmiseks kajastada eelarves ka pärast 2013. aastat, et võimaldada selliste meetmete juhtimist, mida ei ole 31. detsembriks 2013 veel lõpule viidud.

Artikkel 7

Rakendamine

1. Komisjon vastutab programmi rakendamise eest.

Artiklis 2 sätestatud eesmärgi ja ülesannete täitmiseks võetavates meetmetes kasutatakse täiel määral olemasolevaid rakendusmeetodeid, eelkõige otsest või kaudset tsentraliseeritud rakendamist komisjoni poolt.

2. Artikli 10 lõikes 2 nimetatud korda kohaldatakse järgmiste meetmete vastuvõtmiseks:

a) programmi rakendamise iga-aastane tööplaan, milles määratakse kindlaks:

- prioriteedid ja võetavad meetmed, samuti rahaliste vahendite eraldamine;
- valiku- ja toetuse eraldamise kriteeriumid ning ühenduse rahalise toetuse protsendi määramise kriteeriumid;
- kindlasummalise ja ühekordse toetuse kasutamine, ja
- pakkumiskutsete, ühismeetmete ja konkursikutsete kavan-
datud ajakava;

b) artikli 4 lõike 1 punktis a nimetatud meetmete rakendamise kord, sealhulgas valiku- ja toetuste eraldamise kriteeriumid.

3. Komisjon teavitab artiklis 10 nimetatud komiteed programmi rakendamiseks võetud meetmetest.

Artikkel 8

Kolmandate riikide osalemine

Programmis võivad osaleda:

- a) EFTA/EMP riigid EMP lepingus sätestatud tingimustel;

b) kolmandad riigid, eelkõige Euroopa Liidu naabruspoliitikaga hõlmatud riigid, riigid, kes taotleavad Euroopa Liidu liikmeks saamist, kandidaatriigid, ühinejariigid ning stabiliseerimis- ja assotsiatsiooniprotsessi kaasatud Lääne-Balkani riigid vastavalt tingimustele, mis on sätestatud nimetatud riikidega sõlmitud kahe- või mitmepoolsetes lepingutes, millega on kehtestatud nende ühenduse programmides osalemise üldised põhimõtted.

Artikkel 9

Seire, hindamine ja tulemuste levitamine

1. Komisjon jälgib koostöös liikmesriikidega programmi meetmete rakendamist, pidades silmas programmi eesmäärke. Komisjon annab sellest aru artiklis 10 nimetatud komiteele ning teavitab Euroopa Parlamenti ja nõukogu.

2. Liikmesriigid annavad komisjoni taotlusel teavet programmi meetmete rakendamise ja mõju kohta.

3. Komisjon tagab, et programmi tulemuslikkust hinnatakse kolm aastat pärast selle algust ja pärast programmi lõppu. Komisjon edastab hindamise tulemused koos oma kommentaaridega Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele.

Komisjon avaldab käesoleva otsuse kohaselt võetud meetmete tulemused.

Artikkel 10

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab komitee.
2. Kui osutatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 3 ja 7, võttes arvesse selle artikli 8 sätteid.
3. Komitee võtab vastu oma töökorra.

Artikkel 11

Kehtetuks tunnistamine

Otsus nr 20/2004/EÜ tunnistatakse kehtetuks.

Artikkel 12

Jõustumine

Käesolev otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist Euroopa Liidu Teatajas.

Brüssel, 18. detsember 2006

Euroopa Parlamendi nimel

president

J. BORRELL FONTELLES

Nõukogu nimel

eesistuja

J.-E. ENESTAM

I LISA

ARTIKLIS 2 NIMETATUD MEETMED JA VAHENDID

I Eesmärk

Tagada tarbijakaitse kõrge tase, eriti parandatud tõendite, parema konsulteerimise ja tarbijate huvide parema esindatuse kaudu.

Meede 1

Tarbijapoliitika arengut ja tarbijate huvide teistesse ühenduse poliitikavaldkondadesse integreerimist tõendavate andmete ja teabe kogumine, vahetamine ja analüüs, sealhulgas:

- 1.1. Tarbijate majanduslikke ja muid huve mõjutavate turuarengute jälgimine ja hindamine, kasutades uuringuid, hinnauuringuid, turustruktuuri muutuste uuringuid, tarbijate ja ettevõtete uuringuid, tarbijate kaebuste kogumist ja analüüsi, piiriülest tootja ja tarbija vahelist kaubandust ning turge puudutavate andmete kogumist ja analüüsi.
- 1.2. Andmekogude väljatöötamine ja pidamine.
- 1.3. Statistiliste ja muude asjakohaste andmete kogumine ning analüüs; statistikavahendite väljatöötamiseks võib vajaduse korral kasutada ühenduse statistikaprogrammi.

Meede 2

Tarbekaupade ja olmeteenuste ohutust, sealhulgas tarbijate kokkupuutumist toodetest vabanevate kemikaalidega, spetsiifiliste tarbekaupade ja olmeteenustega seotud ohte ja vigastusi ning hoiatusteadete tehnilist analüüsi tõendavate andmete ja teabe kogumine, vahetamine ja analüüs ning hindamisvahendite väljatöötamine.

Meede 3

Teaduslike nõuannete kogumise ja riskihindamise toetamine, sealhulgas komisjoni 3. märtsi 2004. aasta otsusega 2004/210/EÜ, millega moodustatakse teaduskomiteed tarbijaohutuse, rahvatervise ja keskkonnaga seotud valdkondades, ⁽¹⁾ moodustatud sõltumatute teaduskomiteede töö toetamine.

Meede 4

Õigus- ja muude normidega seotud algatuste ettevalmistamine ning kaasregulatsiooni ja iseregulatsiooni algatuste toetamine, sealhulgas:

- 4.1. Õigusliku reguleerimise ja selle mõju hindamiseks vajalik õiguslik ja tehniline pädevus, sealhulgas uuringud.
- 4.2. Toodete ja teenuste ohutuse ning tarbijate majandus- ja õiguslike huvide poliitika kujundamiseks vajalik õiguslik ja tehniline pädevus, sealhulgas uuringud.
- 4.3. Tooteohutusstandardite vajaduse hindamiseks ning tooteid ja teenuseid hõlmavate standardimisvõitluste kavandamiseks vajalik õiguslik ja tehniline pädevus, sealhulgas uuringud.
- 4.4. Sidusrühmade ja ekspertide seminarid, konverentsid, töökohtumised ja koosolekud.

Meede 5

Rahaline toetus Euroopa tarbijaorganisatsioonide töö soodustamiseks.

Meede 6

Rahaline toetus selliste Euroopa tarbijaorganisatsioonide töö soodustamiseks, mis esindavad tarbijate huve toodete ja teenuste standardite väljatöötamisel ühenduse tasandil.

Meede 7

Piirkondlike, riiklike ja Euroopa tarbijaorganisatsioonide ning eelkõige nende liikmesriikide tarbijaorganisatsioonide suutlikkuse tõstmine, kes ühinesid Euroopa Liiduga 1. mail 2004 või pärast seda, eriti töötajate koolitamise ning parimate tavade ja ekspertteadmiste vahetamise kaudu.

⁽¹⁾ ELT L 66, 4.3.2004, lk 45.

II Eesmärk

Tagada tarbijakaitse eeskirjade tulemuslik kohaldamine, eelkõige jõustamisalase koostöö, teavitamise, haridustöö ja kaebuste lahendamise kaudu.

Meede 8

Meetmed ühenduse tarbijakaitse normide, eelkõige Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. detsembri 2001. aasta direktiivi 2001/95/EÜ üldise tooteohutuse kohta ⁽¹⁾ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. oktoobri 2004. aasta määruse (EÜ) nr 2006/2004 tarbijakaitse seaduse jõustamise eest vastutavate siseriiklike asutuste vahelise koostöö kohta) ⁽²⁾ tulemuslikumaks kohaldamiseks, sealhulgas:

- 8.1. Meetmed järelevalve ja jõustamise ning pädevate asutuste vahelise koostöö koordineerimise parandamiseks, sealhulgas IT-vahendite (nt andmebaasid, teabe- ja sidesüsteemid) arendamine ja haldamine ning sidusrühmade ja asjaomaste ekspertide seminaride, konverentside, töökohtumiste ja koosolekute ning jõustamise eest vastutavate ametnike vahetuse ja koolituse, sealhulgas kohtunike koolituse korraldamine.
- 8.2. Toiduks mittekasutatavate toodete ja teenuste ohutuse seire ja hindamine, sealhulgas RAPEX hoiatussüsteemi tõhustamine ning selle kohaldamisala ja toimimise laiendamine, võttes arvesse turujärelevalvega seotud teabevahetuse arengut, ning direktiivis 2001/95/EÜ sätestatud tarbekaupade ohutusega tegeleva võrgu arendamine.
- 8.3. Ühised järelevalve- ja jõustamismeetmed ning muud haldus- ja jõustamisalase koostöö meetmed.
- 8.4. Meetmed haldus- ja jõustamisalaseks koostööks kolmandate riikidega, kes programmis ei osale.

Meede 9

Tarbijakaitset käsitlevate õigusaktide, eelkõige Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2005. aasta direktiivi 2005/29/EÜ, mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul, ⁽³⁾ ja määruse (EÜ) nr 2006/2004 liikmesriikide õigusesse ülevõtmise, rakendamise ja jõustamise ning riikide tarbijakaitsepoliitika seire ja hindamise õiguslik ja tehniline pädevus, sealhulgas uuringud. Siia hulka kuulub ka tarbijakaitset käsitlevate ühenduse õigusaktide ülevõtmist ja rakendamist hõlmavate kõigile hõlpsasti kättesaadavate andmebaaside väljatöötamine ja pidamine.

Meede 10

Teavitamis-, nõustamis- ja kaebuste lahendamise meetmed, sealhulgas:

- 10.1. Alternatiivsete vaidluse lahendamise mehhanismide toimimise seire ja nende mõju hindamine.
- 10.2. Rahaline toetus ühismeetmetele avalik-õiguslike asutuste või mittetulundusühingutega, mis kuuluvad ühenduse võrku, mille eesmärk on tarbijate teavitamine ja abistamine, et nad võiksid kasutada oma õigusi ja asjakohaseid vaidluste lahendamise võimalusi (Euroopa tarbijakeskuste võrk).
- 10.3. ELi kodanikega tarbijaküsimustes peetava teabevahetuse parandamise meetmed, eelkõige liikmesriikides, kes on Euroopa Liiduga ühinenud 1. mail 2004 või pärast seda, sealhulgas tarbijapoliitika olulisi teemasid käsitlevad trükised, teabe esitamine Internetis ning tarbijakaitsemeetmeid ja tarbijate õigusi käsitlev teavitamine.

Meede 11

Tarbijate harimise meetmed, sealhulgas:

- 11.1. Konkreetsed meetmed, mis on suunatud noortele tarbijatele, eakatele tarbijatele ja nõrgematele tarbijarühmadele, kes on ilmselgelt vähem võimelised oma huve kaitsma, ja interaktiivsete tarbija harimise vahendite arendamine.
- 11.2. Rahaline toetus tarbijaküsimusi käsitlevate integreeritud Euroopa magistrkursuste arendamiseks, sealhulgas stipendiumikava, mis võimaldab üliõpilastel veeta kuni kuus kuud teises riigis.

⁽¹⁾ EÜT L 11, 15.1.2002, lk 4.

⁽²⁾ ELT L 364, 9.12.2004, lk 1. Määrust on muudetud direktiiviga 2005/29/EÜ (ELT L 149, 11.6.2005, lk 22).

⁽³⁾ ELT L 149, 11.6.2005, lk 22.

II LISA

ARTIKLIS 4 KEHTESTATUD RAHALISE TOETUSE SAAMISE TINGIMUSTELE VASTAVAD ABISAAJAD

1. Artikli 4 lõike 1 punktis a nimetatud meetmete jaoks ettenähtud rahalise toetuse võib anda avalik-õiguslikule asutusele või mittetulundusühingule, mille liikmesriik või asjaomane pädev asutus on määranud läbipaistva menetluse kaudu ja mille on kinnitanud komisjon.
2. Artikli 4 lõike 1 punktis b nimetatud meetmete jaoks ettenähtud rahalise toetuse võib anda liikmesriikide või käesoleva otsuse artikli 8 kohaselt osalevate kolmandate riikide kõrgkoolidele, mis on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. detsembri 2005. aasta otsuse nr 2317/2003/EÜ, millega kehtestatakse programm kõrghariduse kvaliteedi parandamiseks ja kultuuridevahelise mõistmise edendamiseks kolmandate riikidega tehtava koostöö kaudu (Erasmus Mundus) (2004—2008), ⁽¹⁾ artiklis 2.
3. Artikli 4 lõike 2 punktis a nimetatud meetmete jaoks ettenähtud rahalise toetuse võib anda üliõpilastele ja õpetajatele, kes osalevad sellisel tarbijaküsimusi käsitleval integreeritud Euroopa magistrikursusel, mida kaasrahastatakse käesoleva otsuse artikli 4 lõike 1 punkti b alusel.
4. Artikli 4 lõike 2 punktis b nimetatud meetmete jaoks ettenähtud rahalise toetuse võib anda määrukses (EÜ) nr 2006/2004 ja direktiivis 2001/95/EÜ osutatud ametnikele, kes vastutavad tarbijakaitse jõustamise eest.
5. Artikli 4 lõike 1 punktis c nimetatud meetmete jaoks ettenähtud rahalise toetuse võib anda Euroopa tarbijaorganisatsioonidele, mis:
 - a) on valitsusvälised mittetulundusorganisatsioonid, mis ei sõltu tööstuse, kaubanduse ja ettevõtluse või muudest vastukäivatest huvidest ning mille põhieesmärk ja -tegevus on suunatud ühenduse tarbijate tervise, ohutuse ning majandus- ja õiguslike huvide edendamisele ning kaitsmisele;
 - b) on saanud volituse esindada tarbijate huve ühenduse tasandil vähemalt poolte liikmesriikide riiklikelt tarbijaorganisatsioonidelt, mis esindavad tarbijaid vastavalt siseriiklikule korrale või tavale ja mis tegutsevad piirkondlikul või riiklikul tasandil; ja
 - c) on esitanud komisjonile rahuldavad andmed oma liikmeskonna, sisekorra ja rahastamisallikate kohta.
6. Artikli 4 lõike 1 punktis d nimetatud meetmete jaoks ettenähtud rahalise toetuse võib anda Euroopa tarbijaorganisatsioonidele, mis:
 - a) on valitsusvälised mittetulundusorganisatsioonid, mis ei sõltu tööstuse, kaubanduse ja ettevõtluse või muudest vastukäivatest huvidest ning mille põhieesmärk ja -tegevus on suunatud tarbijate huvide kaitsmisele standardimisel ühenduse tasandil;
 - b) on saanud volituse esindada tarbijate huve ühenduse tasandil vähemalt kahes kolmandikus liikmesriikidest:
 - organitelt, mis vastavalt riiklikele eeskirjadele või tavale esindavad liikmesriikide riiklikke tarbijaorganisatsioone, või
 - selliste organite puudumise korral liikmesriikide tarbijaorganisatsioonidelt, mis vastavalt siseriiklikule korrale või tavale esindavad tarbijaid ja tegutsevad riiklikul tasandil;
 - c) on esitanud komisjonile rahuldavad andmed oma liikmeskonna, sisekorra ja rahastamisallikate kohta.

⁽¹⁾ ELT L 345, 31.12.2003, lk 1.